
Sean Barry – keltská harfa

Sean je mezinárodně uznávaný muzikant s přirozenou schopností vnímat a reprodukovat hudbu na všech úrovních. Hraje sólově i v kapelách jako doprovodný muzikant. Skládá svou vlastní hudbu. V jeho repertoáru najdeme hudbu irskou, skotskou, keltskou a další hudební styly.

PŘIPRAVIL: SEAN BARRY

Pocházím z anglického Newcastleu, kde jsem žil do svých 19 let. Ve čtyřech letech jsem začal hrát na piano, v devíti letech jsem se naučil hrát na keltskou harfu. Bylo to o prázdninách na skotském ostrově Arran. Kamarádi s sebou měli právě keltskou harfu, která mě na první pohled okouzila. Jakmile jsem ji spatřil, hned mě zajímalo, jaký má zvuk a jak zní. Kamarádi mi ji půjčili a já začal okamžitě hrát takové krátké melodie od C dur. Pochopil jsem její strukturu a porozuměl systému. Začal jsem hrát pouze jedním prstem, pak jsem přidával další. Když jsem se vrátil zpátky domů do Newcastleu, rodiče nemohli uvěřit, že jsem se kromě piana naučil hrát ještě na keltskou harfu, a hned mi ji koupili. Byla z Irska a udělala mi velkou radost. Následně jsem začal poslouchat i keltskou muziku – irskou, skotskou, bretaňskou. Neuměl jsem noty ani partitury. Díky svému hudebnímu sluchu jsem však byl schopen zahrát vše, co jsem slyšel. Po třech měsících se o mně doslechli hlavní šéf irského kulturního centra v Newcastleu, pozval mě a já odehrál svůj první koncert v životě, na nějž přišlo přes 800 lidí. Tehdy, v těch mých devíti letech, jsem neměl vůbec žádnou trénu a na pódiu se cítil skvěle. Pak jsem začal potkávat další lidi z branže a dostal jsem se na folkové ceny v Newcastleu. V 10 letech jsem nahrál své první album. Následovalo mnoho vystoupení s rodnou kapelou USHNA a brzy jsem se stal díky svému osobitému stylu a originálnímu způsobu improvizace vyhledávaným umělcem. Když mi bylo 11 let, doprovázel jsem anglickou hráčku na dudy Northumbrian pipes Kathryn Tickell, spolu se Stingem. Na jejich CD jsem hrál jako host. Poté jsem začal psát a skládat svoji hudbu,

Foto: Ivan Prokop

Foto: Ivan Prokop

vydal jsem dvě desky. Hrál jsem na BBC National music festivalu v Londýně. Dostal jsem několik hudebních cen a certifikátů. Když mi bylo 13, zvítězil jsem na mezinárodní soutěži Velké Británie a Irska jako hráč na keltskou harfu. Cenu za první místo jsem získal pětkrát za sebou. Od svých 15 let jsem hrál celkem v osmi kapelách a prostrídál jsem hudební žánry jako blues, rock, reggae, jazz a věnoval jsem se i keltské hudbě.

Česko jsem poprvé navštívil v rámci turné, na něž mě pozvala německá agentura. Vystupovali jsme v Belgii, Nizozemsku, Německu a Rakousku. Z Vídně jsme přejížděli na poslední koncert do Drážďan a jeli jsme právě přes Českou republiku. V roce 1999 jsem poprvé sám navštívil Prahu. Byl jsem tu 14 dní a okamžitě jsem se do

Prahy zamiloval. Navštívil jsem ji ještě pětkrát a nakonec jsem se rozhodl, že v Praze zůstanu. Asi po 10 dnech v ČR jsem navštívil folkový festival. Byl jsem zvědavý, jaký je v Čechách folklor. Na festivalu jsem se potkal s vynikajícím houslistou Honzou Hrubým. Předali jsme si na sebe kontakty a plánovali nějakou spolupráci. V roce 2001 jsem se dostal do kapely Dickobass, což je takový keltský bigbeat. Hráli jsme všude po Praze a okolí. V roce 2004 jsem vystoupil jako host zpěvačky Lenky Filipové, s níž jsme vytvořili repertoár a začali jsme spolu hrát. Podílel jsem se na několika Lenčiných i Honzových albech. Hudebně jsem se propojil také s jeho dcerou Andreou Hrubou, která hraje perfektně na flétnu, natočili jsme i nějaké videoklipy. Dále jsem měl možnost

spolupracovat s Frantou Černým z Čechomorů, Vládou Mertou, Lubošem Pospíšilem a dalšími.

Keltská harfa není jenom nástroj klasické hudby, ale lze ji použít ve všech hudebních žánrech (bigbeatu, blues, jazzu, rocku, reggae...). Jde o velmi neobvyklý nástroj s nádherným zvukem. Struny zní jako zvony. Má 30 strun, tělo je z mahagonového dřeva. Na keltskou harfu je možné hrát jak akusticky, tak elektronicky přes aparát. Harfa má 4–5 oktáv, od hlubokého G do vysokého tónu A. Sedmitóny a půltóny se hrají pomocí terčů, čili je možné hrát hudbu, kde jsou transpozice, jen je nutné včas přeladit. Harfa má nádherný soundbox, což je tělo nástroje. V soundboxu vzniká zvuk a dlouhé tóny. Není ani těžká, váží 12 kg. ☒